

Finansministeren (Brandes): Jeg skal paa Justitsministerens Vegne tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, som er vedtaget af Folketinget, til dette høje Ting. I de sidste Aar har de saakaldte Normalbidrag været fastsatte ved aarlig tilbagevendende Love, som gjaldt for 1 Aar. Det foreslaas nu, at denne Ordning gøres konstant, saa at Normalbidragene — det vil sige de Bidrag, der forskudsviis af det offentlige ydes til uægte Børn og fraskilte Hustruer — fastsættes hvert Aar paa ny. Dette har man fra alle Sider været enig om var hensigtsmæssigt, og det har vist sig, at det administrativt ikke stødte paa nogen Vanskelighed. Tidligere var det jo saaledes, at Bidraget fastsattes for 5 Aar ad Gangen. Naar man er kommet bort fra dette og har maattet komme bort fra det i de sidste Aar, synes det naturligt nu at gaa til den Ordning, at Bidraget fastsættes hvert Aar, efter som Omstændighederne kræver det, og jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Olga Knudsen: Som den højtærede Finansminister udtalte, er det Tanken med dette lille Lovforslag ikke at forlænge Gyldigheden af de i tidligere Love indeholdte Bestemmelser angaaende Fastsættelsen af Normalbidrag, som før Krigsaarene har været bestemte for en Periode af 5 Aar ad Gangen, men at indføre en Ordning, hvorefter Normalbidragene fastsættes for 1 Aar ad Gangen. Jeg mener, at dette er ganske rigtigt. De Aar, der er gaaet under Krigen, har vist, at det er meget vanskeligt at træffe en Ordning for en 5-årig Periode, da Forholdene er meget vekslende; og da det ikke ser ud til, at de vil blive meget anderledes i Fremtiden, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse.

Godskesen: Saa usikre som de økonomiske Forhold har været her i Landet i de sidste Aar, er det sikkert ganske rigtigt, at man har fastsat Normalbidraget for eet Aar ad Gangen og ikke for 5 Aar. Da der ikke er Udsigt til, at vore økonomiske Forhold vil glide i Leje i de nærmeste Aar, vil jeg ogsaa anse det for at være rigtigt, at man i alt Fald foreløbig vedbliver med denne Fremgangsmaade. Men naar de økonomiske Forhold maatte have fæstnet sig saaledes, at man atter er i Stand til med nogen Sikkerhed at skue nogle Aar ind i Fremtiden i økonomisk Henseende, vil det være et Spørgsmaal, om

det vil være rigtigt at fortsætte med at bestemme Bidragene alene for 1 Aar ad Gangen. Der kan dog vist anføres noget for den Opfattelse, at det baade fra Yderens og Nyderens Side er rimeligt og naturligt, at man ønsker at vide, hvorledes man er stillet, i alt Fald nogle Aar i Forvejen, saaledes at man har et Grundlag, som man kan regne med, og som ikke kan ventes at blive forandret fra det ene Aar til det andet. Jeg siger ikke, at det vil vise sig at være rigtigt at vende tilbage til at fastsætte Bidraget for 5 Aar ad Gangen; jeg siger kun, at det er muligt, og at Spørgsmaalet fortjener Overvejelse. Jeg skal imidlertid ikke af den Grund lægge nærværende Lovforslag Hindringer i Vejen, thi jeg gaar ud fra, at den Lov, hvortil det hele støtter sig, Loven af 27. Maj 1908, vil komme til Revision sammen med den forestaaende nye Lovgivning paa Familierettens Omraade, og naar det bliver Tilfældet, vil der selvfølgelig paa det derved givne Grundlag være rig Lejlighed til at overveje alle Sidespørgsmaal, navnlig ogsaa Spørgsmaal som dette: om det vil være rigtigt at fastsætte Underholdsbidraget for 5 Aar ad Gangen eller kun for 1 Aar. Jeg mener altsaa, at man kan lade det Tvivlsspørgsmaal, som jeg berørte, bero, indtil det kan tages under Overvejelse i Sammenhæng med andre Spørgsmaal, hvortil det naturligt hører. Saaledes som Spørgsmaalet i Øjeblikket foreligger, skal jeg ikke uddybe det, men indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag uforandret til Vedtagelse.

Steinke: Jeg kan tiltræde de Betragtninger, den ærede sidste Taler (Godskesen) gjorde gældende, Betragtninger, som er Aarsagen til, at jeg ikke i al Almindelighed vil udtale mig om denne Lovgivning, hvad man ellers kunde være fristet til, naar der foretages Ændringer i den, men skal indskrænke mig til at gøre nogle enkelte Bemærkninger i Tilslutning til min Udtalelse i Fjor.

I Fjor foretog jeg en Sammenstilling mellem Normalbidraget før Krigen og de Normalbidrag, vi efterhaanden var kommet til, og paaviste med Tal, at der ikke var noget rigtigt Forhold mellem den Forhøjelse, der var sket af Normalbidraget, og den samtidige Forhøjelse af Prisniveauet og den dermed følgende Plejeløn. Den højtærede Justitsminister lovede i Fjor at undersøge dette Forhold nøjere og at udvirke, at Bidragene kom til at